

Presuda Suda (peto vijeće) od 25. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Istituto nazionale della previdenza sociale/VR

(Predmet C-303/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2003/109/EZ – Status državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom – Članak 11. – Pravo na jednako postupanje – Socijalna sigurnost – Propis države članice kojim se za utvrđivanje prava na obiteljsko davanje isključuju članovi obitelji osobe s dugotrajnim boravkom koji ne borave na državnom području te države članice)

(2021/C 35/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Istituto nazionale della previdenza sociale

Tuženik: VR

Izreka

Članak 11. stavak 1. točka (d) Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice na temelju kojeg se radi utvrđivanja prava na davanja iz sustava socijalne sigurnosti ne uzimaju u obzir članovi obitelji osobe s dugotrajnim boravkom u smislu članka 2. točke (b) te direktive koji ne borave na državnom području te države članice nego u trećoj zemlji, dok se uzimaju u obzir članovi obitelji državljanina te države članice koji borave u trećoj zemlji, ako ta država članica nije izrazila svoju namjeru da se poziva na to odstupanje od jednakog postupanja dopuštenog člankom 11. stavkom 2. navedene direktive prilikom njezina prenošenja u nacionalno pravo.

⁽¹⁾ SL C 288, 26. 8. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – BONVER WIN a.s./Ministerstvo financí ČR

(Predmet C-311/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Ograničenja – Nacionalni propis koji zabranjuje organiziranje igara na sreću na određenim mjestima – Primjenjivost članka 56. UFEU-a – Postojanje prekograničnog elementa)

(2021/C 35/15)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BONVER WIN a.s.

Tuženik: Ministerstvo financí ČR

Izreka

Članak 56. UFEU-a treba tumačiti na način da se primjenjuje u situaciji u kojoj društvo sa sjedištem u državi članici koje je izgubilo dozvolu za organiziranje igara na sreću nakon što je u toj državi članici na snagu stupio propis koji utvrđuje mjesta na kojima je dozvoljeno organiziranje takvih igara, istovjetno primjenjiv na sve pružatelje koji svoju djelatnost izvršavaju na području te države članice, neovisno o tome pružaju li usluge njezinim državljanima ili državljanima drugih država članica, kada dio njegove klijentele potječe iz druge države članice koja je različita od države njegova sjedišta.

(¹) SL C 213, 24. 6. 2019.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 3. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Ingredion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Predmet C-320/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 2003/87/EZ – Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova – Članak 3. točka (h) – Novi sudionici – Članak 10.a – Prijelazno uređenje besplatne dodjele jedinica – Odluka 2011/278/EU – Članak 18. stavak 1. točka (c) – Razina djelatnosti vezana uz gorivo – Članak 18. stavak 2. drugi podstavak – Vrijednost relevantnog faktora iskorištenja kapaciteta)

(2021/C 35/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ingredion Germany GmbH

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

Članak 18. stavak 2. drugi podstavak Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća treba tumačiti na način da je za potrebe besplatne dodjele emisijskih jedinica novim sudionicima relevantni faktor iskorištenja kapaciteta ograničen na vrijednost manju od 100 %.

(¹) SL C 246, 22. 7. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. prosinca 2020. – Région de Bruxelles-Capitale/Europska komisija

(Predmet C-352/19 P) (¹)

(Žalba – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Stavljanje u promet sredstava za zaštitu bilja – Provedbena uredba (EU) 2017/2324 – Produljenje odobrenja za aktivnu tvar glifosat – Članak 263. UFEU-a – Procesna legitimacija regionalnog subjekta – Izravni utjecaj)

(2021/C 35/17)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Région de Bruxelles-Capitale (Regija glavnog grada Bruxellesa) (zastupnik: A. Bailleux, odvjetnik)